

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/ว ๑๑๓๐

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๗
ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน และ
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

สำนักบริหารกลาง
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
โทร. ๐ ๒๕๙๐ ๑๓๑๔
โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๘๕๘๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๗ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

นี้กว่าไม่ต้องเซ็น

นายเหลื่อง และนางเชียว ข้าราชการตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ไม่ได้ลงชื่อมาปฏิบัติหน้าที่ราชการในช่วงเวลา ๒ ปีงบประมาณโดยอ้างเหตุผลว่าตนเข้าใจผิดในระเบียบเกี่ยวกับการลงเวลามาปฏิบัติหน้าที่ราชการว่าหากเป็นข้าราชการระดับเชี่ยวชาญแล้ว ไม่ต้องลงชื่อและเวลามาปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ พฤติการณ์ของนายเหลื่องและนางเชียว ดังกล่าว

เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ล้วนไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์แต่เป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จึงงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

เพิ่มความปลอดภัย

นายดำ นายแดง และนายขาว ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะครุภัณฑ์และราคากลางในการจัดซื้อรถยนต์ของทางราชการ โดยมีนางเชียว เป็นผู้อนุมัติเห็นชอบให้ใช้คุณลักษณะเฉพาะทางเทคนิคดังกล่าว และได้มีการจัดซื้อรถยนต์ยี่ห้อ ก. ทั้งนี้ คณะกรรมการฯได้กำหนด

คุณลักษณะ...

คุณลักษณะทางเทคนิค ไว้ว่า “มีระบบป้องกันล้อหมุนฟรี และระบบควบคุมการทรงตัวรถยนต์” ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวมีเฉพาะของรถยนต์ยี่ห้อ ก.เท่านั้น ส่วนรถยนต์ยี่ห้ออื่นไม่สามารถเข้าเสนอราคาแข่งขันกับทางราชการได้ เป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๓/ว.๕๒ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๐ ซึ่งคณะกรรมการฯกระทำไปโดยมิได้มีเจตนาหรือจงใจเพื่อช่วยเหลือ ผู้เสนอราคารายหนึ่งรายใดให้ได้สิทธิในการทำสัญญากับทางราชการ แต่เป็นการเข้าใจผิดว่าการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวเป็นการเพิ่มความปลอดภัย และสามารถกระทำได้และน่าจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๐(๓) และข้อ ๑๖(๑) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ไม่เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ส่วนนางเชียว นั้น ไม่ได้ตรวจสอบกลับกรองให้รอบคอบทั้งที่คุณลักษณะครุภัณฑ์ดังกล่าวไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ต่อมาได้มีการร้องเรียนเรื่องการจัดซื้อรถยนต์ในครั้งนี้

พฤติการณ์ของ นายดำ นายแดง และนายขาวดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ล้วนไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการมติของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ส่วนพฤติการณ์ของนางเชียวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ล้วนไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์แก่ข้าราชการทั้ง ๔ รายดังกล่าว

ช่วยตรวจรับ

โรงพยาบาล ก. ได้สั่งซื้อวัสดุวิทยาศาสตร์ เป็นหลอดเก็บเลือดฝาสีแดง จำนวน ๒,๐๐๐ หลอด และหลอดเก็บเลือดฝาสีเทา จำนวน ๒,๐๐๐ หลอด จากบริษัท ล. จำกัด โดยมี นายเชียว กับพวก รวม ๓ คน เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ เมื่อบริษัท ล. นำวัสดุ

วิทยาศาสตร์จำนวนดังกล่าวมาส่งให้แก่โรงพยาบาล คณะกรรมการตรวจรับพัสดุไม่ได้ทำหน้าที่ตรวจรับ วัสดุทางวิทยาศาสตร์ด้วยตนเอง แต่ให้เจ้าหน้าที่ซึ่ง ปฏิบัติงานที่งานคลังพัสดุ เป็นผู้ดำเนินการตรวจรับ และเช็คปริมาณพัสดุวิทยาศาสตร์ดังกล่าวแทน โดย ทำการตรวจเช็คเฉพาะปริมาณหรือจำนวนของวัสดุว่า ครบถ้วนตามบิลส่งหรือไม่เท่านั้น ไม่ได้ตรวจสอบ รายละเอียดด้านคุณภาพหรือวันหมดอายุของวัสดุ แต่

อย่างไร จึงทำให้ไม่ทราบว่าวัสดุวิทยาศาสตร์ที่รับมานั้นหมดอายุแล้วหรือไม่ เมื่อเห็นว่าจำนวน ครบถ้วนแล้วจึงนำไปให้คณะกรรมการตรวจรับพัสดูลงชื่อตรวจรับวัสดุในภายหลัง ต่อมากลุ่ม งานพยาธิคลินิกได้เปิดไปใช้งานและได้รับแจ้งจากผู้ใช้ว่าวัสดุวิทยาศาสตร์ดังกล่าวหมดอายุ ทั้งนี้ ได้ตรวจสอบแล้วพบว่า เป็นหลอดเก็บเลือด ที่หมดอายุจำนวน ๒,๐๐๐ หลอด และเป็นหลอด เก็บเลือดที่ใกล้หมดอายุจำนวน ๒,๐๐๐ หลอด จึงแจ้งไปยังผู้แทนของ บริษัท ล. และทำหนังสือ ขอให้ทางบริษัท ล. ส่งวัสดุวิทยาศาสตร์อันใหม่เพื่อ เปลี่ยนวัสดุวิทยาศาสตร์เดิมที่มีปัญหาดังกล่าว และผู้ขายได้ยินยอมส่งมอบพัสดุดังกล่าวแล้ว

พฤติการณ์ของนายเชียว กับพวก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ล้วนไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘๒(๒) และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่

ราชการ...

ราชการให้เกิดผลดีแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุทิศสละ เอาใจใส่และรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จึงงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗/๔๙/๒๕๕๕

ข้อเท็จจริงในคดีนี้สรุปว่าเป็นบริษัทผู้จำหน่ายเวชภัณฑ์ให้แก่โรงพยาบาล ส. ซึ่งเป็นโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้ถูกฟ้องคดี เป็นเวลาหลายปี

แต่ในปี พ.ศ.๒๕๔๐-๒๕๔๔โรงพยาบาล ส.ไม่ได้ชำระเงินค่าสินค้าตามใบแจ้งหนี้ต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้ทวงถามมาโดยตลอด ต่อมาจึงทราบว่าโรงพยาบาลได้มีการชำระหนี้แล้วบางส่วน โดยเจ้าหน้าที่การเงินของโรงพยาบาลเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้กับผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒๓ ฉบับ แต่ไม่ได้ขีดคร่อมและไม่ได้ขีดฆ่าคำว่าหรือ“ผู้ถือ”ออก และมอบ

เช็คดังกล่าวให้ผู้แทนของผู้ฟ้องคดี ทำให้มีผู้นำไปขึ้นเงินสดจากธนาคารเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินค่าสินค้า

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีทราบหลักเกณฑ์การจ่ายเงินของทางราชการที่จะต้องจ่ายเป็นเช็คขีดคร่อมและต้องขีดฆ่าคำว่าผู้ถือออก หากโรงพยาบาลปฏิบัติตามระเบียบผู้แทนของผู้ฟ้องคดีจะไม่สามารถนำเช็คไปขึ้นเงินได้ จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินค้าจำนวน ๙๕๐,๕๐๐ บาทและดอกเบี้ย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่าโรงพยาบาล ส. ได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยมีนาง ว. ซึ่งเป็นผู้รับเงินแทนจึงเป็นการชำระหนี้โดยถูกต้องตามกฎหมายเรียบร้อยแล้ว ส่วนการเขียนเช็คสั่งจ่าย

ของเจ้าหน้าที่...

ของเจ้าหน้าที่การเงินที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป ความเสียหายจึงมิได้เกิดจากการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบ

ประเด็นปัญหาก็คือ การที่เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ส.ไม่ปฏิบัติตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ เป็นการละเลยต่อหน้าที่และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อส่วนราชการเป็นผู้กำหนดระเบียบดังกล่าวขึ้นมาเองและเจ้าหน้าที่การเงินต่างก็ถือปฏิบัติตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการมาโดยตลอด รวมทั้งโรงพยาบาล ส. และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ส.ได้ถือปฏิบัติ

ตามระเบียบดังกล่าวเช่นเดียวกัน บุคคลภายนอกผู้เป็นเจ้าของจึงย่อมคาดหมายและเชื่อโดยสุจริตว่าเจ้าหน้าที่การเงินจะปฏิบัติตามระเบียบที่ส่วนราชการเป็นผู้กำหนดและคงปฏิบัติตามตลอดไปจนกว่าจะมีการยกเลิกระเบียบดังกล่าว ดังนั้น ระเบียบนี้ย่อมมีผลผูกพันให้ส่วนราชการและเจ้าหน้าที่การเงินต้องปฏิบัติตาม การที่โรงพยาบาล ส.และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ส.ถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวเฉพาะกับผู้ชายรายอื่นๆแต่สำหรับผู้ฟ้องคดีได้ถือปฏิบัติเฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น ย่อมเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามอำเภอใจ อีกทั้งไม่มีเหตุผลใดที่เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ส. จะไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวจึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แม้ข้อเท็จจริงยังไม่มีน้ำหนักรับฟังได้ว่าเป็นการกระทำโดยประสงค์ต่อผลหรือกระทำด้วยความจงใจแต่ก็เป็นกรกระทำซึ่งบุคคล

พึงคาดหมาย...

พึงคาดหมายได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ซึ่งหากใช้ความระมัดระวัง
แม้เพียงเล็กน้อยก็อาจป้องกันมิให้เกิดความเสียหายขึ้นได้แต่กลับมิได้ใช้ความ
ระมัดระวังเช่นนั้นจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง
ความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากการที่เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ส.ละเลยต่อหน้าที่

ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ
จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่
ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิด
ดังกล่าวตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบมาตรา
๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับ
ผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับความรับผิดของโรงพยาบาล ส.
ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณามาตรา ๔๓๘

วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔๒ และมาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
โดยเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วย เนื่องจากผู้แทนของผู้ฟ้องคดี
ไม่ได้นำเช็คมอบให้ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ปีพ.ศ.๒๕๔๐-๒๕๔๔ หากกรรมการผู้จัดการบริษัท
ใช้ความระมัดระวังสอดส่องตรวจสอบติดตามอย่างบุคคลผู้ค้าขายหรือมีหนังสือทวงถาม
เหตุแห่งความล่าช้าในการส่งจ่ายเงินก็จะไม่เกิดความเสียหายมาก ความเสียหายที่เกิดขึ้น
ส่วนหนึ่งจึงเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองฝ่ายจึงมีส่วน
เป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันจึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย
แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละห้าสิบของความเสียหาย

(จากวารสารกรมประชาสัมพันธ์ คอลัมน์กฎหมายใกล้ตัว เขียนโดย นายนิรัญ อินทร
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ สำนักงานศาลปกครอง)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ
นางสาวแคทรียา อินทร์เต็ก นิติกร
จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข